

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Beskæftigelsesudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 26. marts 2108
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Tue Vemmelund
Sagsnr.: 2018-0032/01-0015
Dok.: 673965

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 314 (Alm. del), som Folketingets Beskæftigelsesudvalg har stillet til justitsministeren den 28. februar 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lennart Damsbo-Andersen (S).

Søren Pape Poulsen

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 314 (Alm. del) fra Folketingets Beskæftigelsesudvalg:

”Idet der henvises til artikel i Fagbladet 3F den 2. januar 2018: ”Justitsminister: I orden at politiet lader voldsmand slippe” om et overfald på en buschauffør og til samråd den 28. februar 2018, jf. BEU alm. del samrådsspørgsmål AP, ønskes en uddybende redegørelse for, om der er en bagatelgrænse i forhold til lovgivningen vedrørende sådanne overfald og i givet fald hvilken? Hvor alvorlig skal en sag være, før den er omfattet af loven og hvem fastsætter en eventuel bagatelgrænse?”

Svar:

1. Justitsministeriet forstår spørgsmålet således, at der spørges til en bagatelgrænse for, hvornår et forhold karakteriseres som vold i straffelovens forstand.

Efter straffelovens § 244 (om simpel vold) straffes den, som øver vold mod eller på anden måde angriber en andens legeme med bøde eller fængsel indtil 3 år. I en række af straffelovens bestemmelser består en del af gerningsindholdet i voldsudøvelse, f.eks. § 119 (om vold og trusler om vold mod personer i offentlig tjeneste eller hverv) og § 288 (om røveri). Vurderingen af, hvorvidt der har været tale om vold efter disse bestemmelser, vil almindeligvis følge vurderingen efter straffelovens § 244.

Straffelovens § 244 omfatter vold og angreb mod legemet. Det er vanskeligt generelt at beskrive, hvornår et forhold er omfattet af straffelovens voldsbegreb. Det vil således altid bero på en konkret vurdering af forholdet, om der er tale om voldsudøvelse omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter dog ikke rent bagatelagtige forulempelser.

Justitsministeriet kan endvidere generelt oplyse, at den nedre grænse for vold eller andre legemsangreb som udgangspunkt er lav. Til illustration kan følgende afgørelser nævnes:

U.2017.750 V, hvor tiltalte blev fundet skyldig i vold efter straffelovens § 244, ved at have grebet hårdt fat om en 7-årig piges overarm, hvilket medførte mærker på armen. Landsretten tiltrådte, at forholdet efter sin karakter er et legemsangreb omfattet af straffelovens § 244.

TfK 2016.582 V, hvor tiltalte blev fundet skyldig i vold efter straffelovens § 244, ved fra en afstand på 3-5 meter at have kastet et tomt plastikglas mod

den forurettedes ansigt. Plastikglasset ramte forurettede på hagen og medførte en rift samt et rødt mærke på halsen.

U.2006.2687 H, hvor tiltalte blev fundet skyldig i vold i gentagelsestilfælde efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, ved at have spyttet en ekspedient i ansigtet. Højesteret udtalte i den forbindelse, at det at spytte en anden person i ansigtet er en handling af en sådan karakter, at den må anses for et legemsangreb, der er omfattet af straffelovens § 244.

2. Justitsministeriet kan endvidere oplyse, at anvendelsesområdet for straffebestemmelser, herunder hvilket gerningsindhold en straffebestemmelse skal omfatte, fastsættes af lovgiver.

Det vil dog altid bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, om gerningsindholdet er opfyldt.

Justitsministeriet bemærker i øvrigt, at det ud over opfyldelse af det objektive gerningsindhold er en betingelse for at pålægge et strafansvar, at den tiltalte har handlet med den fornødne tilregnelser (efter straffeloven som udgangspunkt forsæt), samt at der ikke er rimelig tvivl om den tiltaltes skyld.